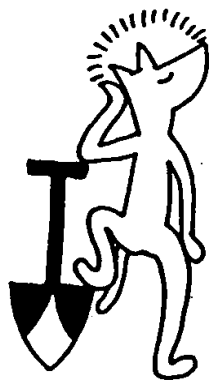

O B S A H

Jubileum založení řádu	1
Dopis bratřím kazatelského řádu	4
Setkání České dominikánské rodiny v Hradci Králové	10
Zprávy z provincie	11
Prosby o modlitby	13
Laická sdružení sv. Dominika	14
Krystal OP; Nové knihy	17
Salve; Res Claritatis	19
Nekrologium	20
O. František Coll Guitart OP kanonizován	21
Homilie Benedikta XVI. při kanonizaci	22

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 250 Kč.

Internet: opusculum.op.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 25. 11. 2009

2016 – JUBILEUM ZALOŽENÍ ŘÁDU KAZATELŮ

„Běda nám, kdybychom nehlásali evangelium!“ (srov. 1 Kor 9,16)

2009 – „Na počátku bylo Slovo“ (Jan 1,1):
Svatý Dominik, kazatel milosti

INTELEKTUÁLNÍ POSLÁNÍ ŘÁDU

Z Akt generální kapituly provinciálů 2007 v Bogotě

101. Naše kázání je neoddělitelné od zánění pro Pravdu, a to zvláště ve světě, kde je zpochybňována samotná možnost přístupu k pravdě, jak to vyjádřil Jan Pavel II. v encyklice *Veritatis Splendor*. Generální kapitula v Krakově nabízí v dokumentu *De Vita intellectuali et praedicatione* pronikavou analýzu této výzvy. Jsme konfrontováni s „dvojitou výzvou, kterou v současnosti představují relativismus (radikální pluralismus a ‘postmoderní’ nedůvěra vůči rozumu) a fundamentalismus. První směr zpochybňuje, že by lidský rozum byl vůbec schopen dobrat se absolutních, definitivních a všeobecných pravd. Druhý směr absolutizuje částečné pravdy a upírá rozumu uplatňování jeho přirozené kritické schopnosti.“ (ACG 2004, Krakov, 128)

102. Tato dvojitá výzva poznamenává náš současný svět: na Západě se projevuje zbabělým vyhýbáním základním otázkám týkajících se lidské existence a napříč celým světem se

projevuje šířením násilí vycházejícím z náboženského fundamentalismu. Staneme-li se muži a ženami dialogu, můžeme překonat tato dvě pokušení k relativismu a k fundamentalismu. Dialog s ostatními náboženstvími a zvláště s islámem musí zůstat základní prioritou řádu, jak to zdůrazňuje zpráva Komise pro (mezináboženský) dialog, kterou ustanovil magistr řádu.

103. Když svědčíme, že plnost pravdy je v Ježíši Kristu, vyjadřujeme tím svou důvěru ve Zjevení, které jsme přijali v Božím slově. S vědomím, že veškerá pravda je v Kristu, máme být schopni pokorně přijmout pravdu, ať už se nachází kdekoli. Jsme dědici bohaté intelektuální tradice, zvláště tradice učení sv. Tomáše Akvinského, kterou musíme studovat, milovat a předávat. Skutečnými dědici sv. Tomáše budeme pouze tehdy, budeme-li mít takové zanícení pro pravdu, které nás nenechá uzavřené v jistotách hotových odpovědí. Usilujeme proto o přiblížení se k tajemství Boží pravdy, která přesahuje všechna slova. Musíme mít tudíž odvahu pustit se do rozhovoru se všemi, kteří hledají pochopení skutečnosti a moudrost. Musíme mít odvahu ztratit pevnou půdu pod nohama, abychom jako sv. Tomáš dospěli k tomu, že o pochopení musíme úpěnlivě prosit Boha. Sv. Dominik chtěl, abychom byli žebravým řádem, který žebrá nejen o chléb, ale také o moudrost.

104. Toto zanícení pro pravdu má rozhodující význam také pro naše poslání uvnitř církve. Jsme syny a dcerami sv. Dominika *in medio Ecclesiae*. Naše úsilí ve prospěch jednoty pravdy v Kristu se odráží v naší starosti o jednotu řádu a církve. Charisma kazatelského řádu vyžaduje, abychom zachovali jednotu, když kážeme: „jedno je tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech“ (Ef 4,4–6).

105. Sv. Kateřina Sienská je pro nás svědkem trvalé dominikánské starosti o jednotu církve. V současné církvi, která je často poznamenána ideologickými rozděleními, zvláště vystupuje do popředí naše prorocké poslání. Toto poslání se zakládá na naší důvěře v jednotu pravdy, která je v Kristu. Magistr řádu ustanovil komisi „Pravda v lásce“, která má řádu pomáhat překonávat teologická napětí, jež mohou náš život zraňovat stejně jako obohacovat.

106. Toto soustředění plnosti pravdy v Kristu přesahuje její jakékoliv teologické uchopení. Trvalé putování církve k tomu, který je Pravda, vždy zahrnovalo momenty napětí, a to od roztržky mezi Petrem a Pavlem v Antiochii až do dnešních dnů. Tyto momenty napětí vznikají, když se potýkáme s tím, jak sladit tradici s novými přínosy. Někdy se stává, že se naši bratři dostávají do napětí s nejvyššími církevními autoritami. Teologické hledání se může na první pohled jevit tak, že nezachovává věrnost tradici. Přesto však plníme svou úlohu uvnitř církve s oddaností, když povzbuzujeme naše bratry a sestry v jejich úsilí o hledání pravdy a když se nezdraháme nabídnout jim podporu a povzbuzení ale také bratrskou kritiku. Řád by měl být v církvi vzorem odpovědné, kritické a bratrské debaty.

MODLITBA JUBILEA

*Bože milosrdenství,
ve své věčné moudrosti jsi povolal svého služebníka Dominika, aby se vydal na cestu víry jako poutník a kazatel milosti.*

Se Slovem tvé sladké Pravdy v srdci a na rtech zval Dominik první sestry a bratry, aby se k němu připojili a vedli život kontemplativní poslušnosti ve službě svatého kázání.

Připomínáme si toto jubileum a prosíme tě: vdechni znovu do našich srdcí a myslí Ducha vzkříšeného Krista a obnov nás, abychom věrně a radostně hlásali evangelium pokoje. Skrze téhož Krista, našeho Pána. Amen.

Témata dalších roků přípravy na jubileum

2010 „Jak mohou hlásat, jestliže nebyli posláni?“ (Řím 10,15): Poslání kázat

2011 „Všichni slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky“ (Sk 2,11): Kázání a kultura / Komunitní kázání

2012 „Jdi k mým bratřím a oznam jim...“ (Jan 20,17): Ženy dominikánky a kázání

2013 „Ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1,38): Maria: kontemplace a kázání Slova

2014 „Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění“ (Joel 3,1): Dominikánští laici a kázání

2015 „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí“ (Jan 8,31-32); „To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus“ (Gal 5,1): Dominik: řízení, spiritualita a svoboda

2016 „Běda nám, kdybychom nehlásali evangelium!“ (srov. 1 Kor 9,16): Řád bratří kazatelů: včera, dnes a zítra

DOPIS BRATŘÍM KAZATELSKÉHO ŘÁDU (pokračování)

II. Sny druhých (Sny našich bratří)

Známe historii Josefa a jeho bratrů. Přepadli ho a prodali ho nějakým kramářům. Avšak Pán byl s ním. V Josefově životě se bude tato věta opakovat, jako kdyby to byla resposonsoriální antifona, jako litanie.

Josef byl nakonec prodán Putifarovi, jednomu faraonovu úředníku. Putifar brzy ocenil Josefovy kvality a učinil ho svým osobním komorníkem, dal mu na starost svůj dům a pověřil ho správou celého svého majetku.

Běda snilkům, kteří jsou povoláni za správce! V této historii však toto jmenování poněkud pomohlo našemu bratru Josefovi, že se naučil, jak „vykládat“ své sny. Neříkám, že bychom měli „přestat snít“, ale spíše že bychom měli své sny „uzemnit“, převést je do skutečnosti, vtělit je! Během let různé úkoly, které nám svěřily naše komunity a instituce, nám pomáhají dávat tělo našim snům. Každé setkání s bratřimi (kapituly) by nám mělo pomoci vrátit se k otázce, kterou už jsme položili: Co jsme udělali se sny, které jsme si přinesli do řeholního života? Co jsme udělali se svou první láskou? (Zj 2,4).

Josefova počestnost nebyla odměněna a znovu se dostal do šlamastyky. Víme, co se událo s Putifarovou manželkou. Nebudeme mluvit o pokušeních, která vyvstanou, když někdy naše sny, naše první láska, časem vyprchají a když naše práce a naše zaměstnání se nám stávají každodenní dřinou! V tomto ohledu se chci jednoduše zamyslet nad dvěma aspekty, které jsou dnes úzce spjaty se smyslem našeho dominikánského bratrství.

Když navštěvuji provincie a komunity, silně mě udeří do očí všeobecné příliš časté pranýřování a obviňování. Děláme to, jako bychom sami sebe ospravedlňovali nebo se distancovali od skutečných problémů nebo od toho, co se ve skutečnosti děje. Takto se pokoušíme o jistý stupeň rozdělení mezi sebou a tím, co se děje bratru, nebo i tím, co se děje nám! (Mistrně dovedeme přenášet svá trápení na druhé!)

V této souvislosti nám přicházejí na mysl slova z knihy Zjevení, která popisují úkol d'ábla: „Žalobník našich bratří, který na ně žaloval před naším Bohem ve dne v noci“ (Zj 12,10). Na druhé straně první list svatého Jana nás vždycky utěšuje a povzbuzuje, protože nám dává na vědomí, že „zhřeší-li někdo, máme Přimlouve u Otce: Ježíše Krista spravedlivého“ (1 Jan 2,1). Jaká je naše úloha ve vztahu k spolubratřím? Jsme jejich žalobci, nebo obhájci?

Josef skončil ve vězení. Avšak Pán byl s ním a projevil mu svou laskavost. Pán se postaral, že Josef získal přízeň žaláříka, a ten mu dal na starost všechny vězně. Od té

doby byl zodpovědný za vše, co se tam dělo. Strážný se nepletl do ničeho, co snilkovi svěřil, protože „Pán byl s ním“ a dal mu úspěch ve všem, co podnikal. Zdálo se, že snilek zanechal jednou provždy „úlohy“ snilka a stal se dobrým správcem. Víme, že „spravovat“ znamená: dávat každému, co potřebuje, a ne nutně to, co „tento člověk požaduje“!

Josef ovšem nebyl spravedlivě odměněn. Zakusil nenávisť svých bratrů. Potom v Putifarově domě byla jeho poctivost špatně zaplácena. Přesto byl Josef muž spravedlivý. Ve Starém zákoně je to jedinečná ctnost, protože to také znamená „svatost“. Stojí za to zamyslet se nad Josefovou spravedlností.

Základní zásady zákoníku připisovaného právníku Ulpianovi⁽⁸⁾ jsou proslulé: *honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere* (počestně žít, nikomu neškodit, dávat každému, co mu patří). Svatý Tomáš Akvinský, který patřil k této klasické římské tradici, tvrdil, že spravedlivý člověk je ten, kdo dodržuje spravedlnost. Nicméně být spravedlivý neznamená jednat podle spravedlnosti jen někdy nebo v ojedinělých případech. Když mluvíme o ctnosti spravedlnosti, míníme trvalou vůli dávat každému, co mu náleží (neboli „jeho práva“). Jednou z hlavních příznačných známek spravedlnosti je proto „jinakost“, přítomnost „jiného“. Spravedlnost vždycky vyžaduje vztah k druhému. Tato spravedlnost *ad alterum* je nejvlastnější projev úplné poctivosti člověka. Zahrnuje všechny jeho vztahy k druhým, způsob, jak užívá věci a také sebe. Toto dává spravedlnosti význam „svatosti“.

Bratr Jordán Saský nám pomáhá přenést toto do mluvy a životní cesty řádu. Podle *Života bratří* od bratra Gerarda Fracheta se jeden laik tázal bratra Jordána, k jaké úloze se zavázal slibem. On odpověděl: „Úlohou bratří kazatelů je toto: *honeste vivere, discere er docere* – počestně žít, učit se a učit“. O tyto tři věci žádal David Pána, když říkal: „Nauč mě moudrosti a vědění“ (Žl 118,66)⁽⁹⁾.

Vraťme se k historii „snilka“. Vidíme, že když byl Josef ještě ve vězení, dva úředníci egyptského krále, vrchní číšník a vrchní pekař, byli odsouzeni do žaláře. Tito úředníci měli zajišťovat, aby farao dostával denně chléb a víno!

Jedné noci měli oba sen a každý ten sen měl svůj smysl. Zdá se, že Josefovi se už dlouho nic nezdálo (nebo alespoň neměl odvahu mluvit s někým o svých snech). Jeho životní zkušenosti mu ukázaly bolestnou skutečnost: nedostatek lásky jeho bratrů, podvod Putifarovy ženy, uvěznění... tolik lží, obžalob a odsouzení!

Během svých vizitací v různých provinciích a komunitách a když čtu Akta kapitul, mohu se zájmem pozorovat, jak bratři tlumočí skutečnosti, které prožívají. Je pravda, že některé situace vypadají spíš jako přízraky, zatímco jiné ukazují na krásné zkušenosti s povoláními, které potěší srdce a vzbuzují naději na lepší budoucnost.

Josef je správce. Spravovat „pro druhé“, brát v úvahu „potřeby druhých“, přivede Josefa k tomu, že se také poučí nebo objeví v tomto období svého života, byť i ve vězení, že jiní také jsou šťastní nebo smutní, že mají sny nebo noční můry.

Josef je vězeň, uvážil tisíc a jedenkrát smysl své historie. Nicméně neustrnul ve svých myšlenkách, nenechal se ochromit v neplodné izolaci. Byl pozorný a kontemplativní. Protože sdílel totéž vězení, byl, jak se zdá, pouze on schopen všimnout si sklíčených tváří faraonových úředníků. Ptal se jich: „Proč jste dnes tak zamlklí?“ (Gn 40,7). To není výtka, je to spíše vědomí, které má ve vězení zvláštní důležitost. Může člověk vypadat jinak, když je zbaven svobody? Josef vidí dál. Popravdě řečeno, není prostší nebo obyčejnější otázky než toto: „Proč jste dnes tak zamlklí?“ A přece, kolik života to může obsahovat! V našem každodenním společném životě už jsme si zvykli na takové fráze; i takové, které jsou plné života, vyslovujeme bezděčně, skoro bezmyšlenkovitě. Jsou rozhovory, které začínají velmi jednoduše, a nakonec jsou velmi plodné. Známe jednoduchou Ježíšovu prosbu Samařance: „Dej mi napít“ (Jan 4,7). Také otázku učedníkům na cestě do Emauz: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ (Lk 24,17). Víme, jak obě setkání skončila. Jsou to historie povolání.

Josefovi spoluvězni mu odpovědí: „Měli jsme sen, avšak není tu nikdo, kdo by jej vyložil.“ Josef pokorně přiznal: „Což vykládat sny není věc Boží? Jen mi ho vypravujte“ (Gn 40,8). Zdá se mi, že tato epizoda Josefova života má hluboký smysl. On není jediný, kdo sní. „Druzí“ mají také sny (nebo noční můry!). Není to dost, když Josef ve svém mládí (a my v našem) čekal, že jiní se zastaví a vyslechnou naše sny... Někdy se stane, že potřebujeme objevit „existenci“ a (nebo) „přítomnost“ bratří. To má pro nás klíčový význam, abychom se zapojili do toho, co se právě děje. Je životně důležité poznat, že naši bratři také mají sny a plány.

Je velice důležité uznat sny druhých! Mám na mysli zvláště sny spolubratří, sny těch, kdo žijí s námi, a lidí, kteří s námi nějak sdílejí náš život, našich kolegů, spolupracovníků, těch, kterým je určeno naše kázání, a těch, kdo kážou nám. Myslím na sny těch, kterým říkáme „obyčejný lid“. Tímto způsobem se rozšiřuje kruh vztahů, a my musíme nyní poznat tváře a sny těch, jimž chceme sloužit.

Je pravda, že „výklad“ náleží Bohu. Nicméně víme, že on si přeje, abychom byli jeho nástroji. Chápat, uskutečňovat a kontemplovat, co se děje bratřím (jejich sny, očekávání, naděje, jejich obavy, úzkosti), to od nás žádá mlčení a trpělivost (pokoj a poznání), naslouchání a pozornost, rozvahu a učenlivost, smysl pro tajemství a posvátno v životě druhých.

Rozvážnost (rozumnost) je hlavní mravní ctnost, protože je to vůdkyně a učitelka. Abychom byli rozvázní, potřebujeme být učenliví. *Docilitas*, učenlivost, která je součástí ctnosti rozumnosti, nezáleží hlavně v přijímání toho, co nám druzí říkají, ale spíše v „poznání, jak nechat druhé, aby nám něco řekli“.

Víme, co se stalo Josefovi. Někdejší snílek teď vykládá sny svých spoluvězňů (pro jednoho z nich je to sen a on se vrací do života; pro druhého je to noční můra a smrt). Tyto předpovědi se splnily. Když vrchní číšník opouštěl vězení, prosil ho Josef, aby

***Je velmi důležité uznat sny druhých!
Sny spolubratří, sny těch, kdo žijí
s námi, lidí, kteří s námi sdílejí náš
život, našich kolegů, spolupra-
covníků, těch, jimž je určeno naše
kázání, a těch, kdo kážou nám. Sny
těch, jimž říkáme „obyčejný lid“.
Tímto způsobem se rozšiřuje kruh
vztahů, a my musíme poznat tváře
a sny těch, jimž chceme sloužit.***

na něho nezapomněl... ale on na něj zapomněl. Jak snadno se na sny zapomíná! Zase znovu trpí Josef na svém těle zapomnělostí druhých.

Ve své komunitě a v apoštolském životě mnohokrát trpíme různé těžkosti. Mohou to být zkušenosti omezené svobody povstávající z různých životních situací, jako jsou jisté povinnosti, práce, zaměstnání, tělesné nebo duševní nebo duchovní choroby, nedostatek pochopení, nedorozumění atd.

Ve světle Josefovy obtížné zkušenosti můžeme uvažovat o svých vlastních postojích a o jejich vztahu k našim bratřím. Když čelil svým těžkostem, nehrál si na obětího beránka a neolizoval své rány. Proč my máme ve zvyku vždycky obviňovat jiné za to, co se nám děje, jako kdyby oni jediní měli odpovědnost nebo nesli vinu na našem osudu? Ani Josef nebral tragicky svůj život. Nevyčerpáváme a nedusíme své bratrství, když nekonečně a neplodně lamentujeme, asi jako „život nemá žádný smysl“ nebo „neříkal jsem to?“. Někdy vypadáme jako proroci zkázy, kterým jde víc o to, aby měli pravdu, než aby říkali, co se mohlo nebo nemohlo přihodit. Josef neomezoval těžkosti, kterým čelil, na otázku „viny“ (své nebo jiných) nebo viníků. Neobviňujeme my obyčejně sami sebe za každé pochybení nebo selhání, snad proto, že neupřímně hledáme soucit druhých? Nedomníváme se, že v tom, co se nám děje, je „něč“ vina? Josef nechová v srdci pomstychtivost nebo touhu po odvetě. Nám se to stává, když podlehneme pokušení napodobit Herodiadu, družku Herodovu, a žádáme, aby nám byla předložena na míse hlava našich údajných nepřátel. Svě nepřátele pokládáme za překážky svého blahobytu nebo štěstí! Není to smutné vystavovat na odív své vlastní utrpení, nějaké tělesné nebo duševní násilí, abychom tím vykonávali nátlak na komunitu nebo dokonce ji tím trestali?⁽¹⁰⁾ Josef netrval život tím, že by se dovolával autorit, aby si získal jejich sympatie za to, co se přihodilo. My někdy kromě toho, že se celé dni zabýváme sami sebou, čekáme také, že se jiní na nás podívají. Jak je to pohodlné hrát si na „obětího beránka“! Zkrátka, ve zdánlivě bezvýchodné situaci,

***Život řeholníka, bratra,
který nemá jinou
ctižádost než tu, že je
bratrem, nás vede
k tomu, abychom slyšeli
radost a naděje, smutek
a úzkosti mužů a žen
naší doby.***

v jaké se nacházel tento milovaný Jakubův syn, nenařikal sám nad sebou, aby se každý nad ním ustrnul. Vložil svou důvěru v Boha a sám byl přístupný svým spoluvěřícím, aby jim všemožně pomáhal. Tímto způsobem Bůh očistil jeho srdce a rozum, jeho duši, jeho život!

Může se stát, že si hrajeme na schovávanou se spolubratřimi, se životem, s Bohem, že se skrýváme za různé způsoby sebelítosti nebo soběstačnosti, více nebo méně přestrojenými za pokoru!⁽¹¹⁾ Pozvolna nás tyto postoje odcizují od všeho (od reality) a od každého (od bratrské komunity).

Josefova historie nabývá dramatického rázu, který se stále stupňuje. Stane se, že faraó má také sny. Ale egyptští kouzelníci a mudrci nejsou schopni rozluštit jejich smysl! Zapomnětlivý číšník si pak vzpomněl na Josefa. „Snílek“ byl zavolán, aby vyložil sny nejvyšší autority v Egyptě. Josef zdůraznil: „Ne já, ale Bůh dá faraonovi uspokojivou odpověď“ (Gn 41,16).

Život řeholníka, bratra, který nemá jinou ctižádost než tu, že je bratrem, nás vede k tomu, abychom slyšeli radost a naděje, smutek a úzkosti mužů a žen naší doby⁽¹²⁾. Kolik dětí a mladých lidí, žen a mužů, bratří a sester má sny o svých blízkých, o svých rodinách, vesnicích, zemích! Bratrská služba vyžaduje, abychom poslouchali, znali a vykládali tyto sny. Proč někdy nevytváříme potřebný prostor, aby nám naši bratři mohli povědět své sny? Jaké situace nebo postoje to znesnadňují?

Faraó uznal Josefovou rozumnost a moudrost a jmenoval ho prvním ministrem, dal mu na starost celé území Egypta. Josefovi bylo třicet let. Mohl říci, že zakončil svou formaci a že „se s ním jedná jako s dospělým, kompetentním, aby vyučoval jiné a převzal odpovědné úkoly“⁽¹³⁾.

V tomto stadiu života se Josef nenechal ovládat sny, které měl jako jinoch. Byl schopen obrátit novou stránku své historie a opustit bouřlivý nebo krušný život, který byl do té doby smutný a trpký. Jména, která dal svým dvěma dětem, ilustrují toto

přání. „Manasse“ („Bůh mi dal zapomenout na všechno mé trápení a na otcovu domácnost“) a „Efraim“ („Bůh mě učinil plodným v zemi mého utrpení“).

Dobry správce je povytce člověk pevně stojící na zemi. Zasévá a sklízí, shromažďuje a rozděluje, dozírá a pečuje; kontroluje a spravuje, počítá a měří, platí a pověřuje. V evangeliu používá Ježíš obraz správce v několika podobenstvích, když mluví o věrnosti. Obzvlášť si připomínáme podobenství o hřivnách.

Josef byl muž věrný a ukázal to při své práci jako správce. Byl věrný v maličkostech jako i ve větších odpovědných úkolech. Až do této chvíle vidíme, jak se zdá, „happy end“, který byl všeobecně očekáván. Jestliže se ve Starém zákoně projevovalo Boží požehnání dobrým zdravím, potomstvím a hojností majetku, potom můžeme říci, že Josef byl nakonec Bohem požehnan! Josef spravoval bohatství Egypta a založil rodinu v zemi, která ho přijala jako adoptivního syna. Byl spravedlivý, moudrý a bohabojný. Tak mohl definitivně zapomenout na svou smutnou historii.

Víme, že konec konců v biblické mluvě není dobré „zapomenout“. Lid, spravedlivý člověk, který trpí, lidé pronásledovaní, všichni zapísalahají Boha: „Nezapomínej na nás!“ Sám Bůh žádá svůj lid, aby nezapomínal na jeho smlouvu a na jeho přikázání, na jeho dílo stvoření, osvobození a spásy. Je důležité uchovávat v paměti. Známe etymologický smysl latinského slova *recordare* (*re*: přijít zpět, *cor-cordis*: srdce) a anglického slova *remember* (*re*: přijít zpět, *member*: uspořádat nebo sjednotit to, co je rozdělené, nebo přesně „rozčleněné“). Josef musel uspořádat a obrátit zpět a dát dohromady ztracené zlomky své historie, historie spojené s historií jeho bratrů.

Když tučná léta byla u konce, lidé měli hlad a křičeli k faraonovi, aby jim dal jíst. Faraó odpověděl: „Jděte k Josefovi a učíňte, cokoli vám řekne“ (Gn 41,55). Tato slova pronesla také Maria k služebníkům v Káni Galilejské, když tam nastala podobná situace: uprostřed svatební hostiny se nedostávalo vína.

Poznámky

(8) Erneus Domitius Ulpianus († Romae 228).

(9) Gerald Frachet, *Životy bratří*, II, cap. XLV, III.

(10) Bratrská napomínání, kterému učil Ježíš v evangeliu. Mt 7,15; 18,15–18), není totéž co stěžování si na něco, čím nám bratři ublížili. Záleží v tom, že se snažíme napravit bratry láskou a ne trestáním. Sv. Tomáš je pokládá za jeden ze skutků nebo účinků lásky. (srov. II-II, q.31, prol., a q. 33).

(11) Srov. Benedikt XVI., *Mešní homilie při zahájení synody biskupů* (2. 10. 2005).

(12) Srov. *Gaudium et spes* 1.

(13) Srov. LCO 1 § VI.

*fr. Carlos A. Aspiroz Costa OP
magistr řádu
(dokončení příště)*

IX. SETKÁNÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

10. 10. 2009 Hradec Králové

foto: fr. Šimon OP

<http://picasaweb.google.cz/dominikani.cz/SetkaniDominikanskeRodinyHradecKralove2009#>

Drazí přátelé svatého Dominika!

Setkání dominikánské rodiny v Hradci Králové se i tentokrát vydařilo. A to nikdy nemůže být samo sebou. Ze srdce děkuji všem, kdo přiložili ruku k dílu! Poděkování patří otci biskupovi Dominikovi, že nás opět bratrsky přijal, a sestře Dominice Bohušové za obětavou přípravu všeho možného na místě. Dík si zaslouží všichni ti, kdo se podíleli na organizaci a na přípravě programu. Díky také vám všem, kteří jste si udělali čas a do Hradce jste přijeli.

Fr. Benedikt Mohelník OP

PODZIMNÍ SETKÁNÍ STÁLÉHO STUDIA

Podzimní setkání stálého studia se bude konat v sobotu 21. 11. 2009 v Praze v klášteře sv. Jiljí. Předmětem studia v letošním akademickém roce je kněžství. Na tomto setkání bude mít přednášku dr. Jaroslav Brož z pražské teologické fakulty na téma *Východiska a rozvinutí kněžské christologie v listu Židům*. Žádnou potřebnou literaturu pro přípravu tématu dr. Brož nedává, prosí však, abyste měli s sebou alespoň Nový zákon, nebo ještě lépe celou Bibli.

Toto setkání je otevřené pro celou dominikánskou rodinu; pro bratry dominikány bude mít nejen studijní, ale i formačně-komunitní ráz (tentokrát věnovaný přípravám provinční kapituly). Předpokládaný časový průběh: dopoledne od 9.00 tři přednášky s diskusí (9.00 *Biblický pojem kněžství a jeho struktura ve SZ a v NZ před listem Židům*; 10.00 *Vztah literární struktury listu Židům a nového pojetí kněžství*; 11.00 *Důsledky Kristova kněžství pro život křesťanů*), 12.15 sexta, 12.30 oběd, rekreace.

Své požadavky na stravu, příp. i ubytování (s upřesněním, odkdy dokdy) hlase do 17. 11. 2009 pražskému převorovi fr. Antonínu Krasuckému OP: antonin@op.cz.

Fr. Damián Němec OP, regent studií

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

Při zachování čísla pevné linky na provincialát bylo zřízeno i číslo mobilní: +420 602 592 174. Tento mobil bude obsluhovat sekretářka provincialáta Anežka Bachnová. Jako číslo na provincialát prosím používejte přednostně toto mobilní číslo. Návštěvu otce provincialáta je třeba vždy domluvit předem.

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Příští setkání se bude konat 23. 11. 2009 od 17.00 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorně.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: praha@op.cz, sv.jilji@op.cz; jilji.op.cz
<http://praha.op.cz>

Vyučování katechismu

Příprava na přijetí svátostí křtu a biřmování i vzdělávání ve víře bude probíhat každé

úterý po nešporách (cca od 19.30) v klášteře na faře pod vedením fr. Romualda OP.

Přednášky o duchovním životě

Pravidelné přednášky o Jordána OP o duchovním životě podle P. Garrigou-Lagrange se konají každý čtvrtek po nešporách (cca od 19.30) v čítárně kláštera.

Mariina legie

Pravidelná setkání prezidia „Neposkvrněné Početí“ se konají každou neděli v 16 h. ve velké hovorně kláštera.

Otevřené společenství modlitby

Každou středu od 19.45 h. ve velké hovorně 19.45–20.45 duchovní program 21.00–21.45 adorace Nejsv. svátosti v kostele Více informací na huszarpet@gmail.com

Živý růženec ve farnosti sv. Jiljí

Ve farnosti se vytvořila skupina živého růžence (růže u sv. Jiljí). Schází se první neděli v měsíci po nešporách ve velké hovorně kláštera, kde se losuje tajemství pro nadcházející měsíc. Skupina je zatím desetičlenná. Kdo by se chtěl připojit, je vítán. Kontakt: Prochazkova.HanaMarie@seznam.cz

Vzpomínka na zemřelé bratry a sestry Řádu kazatelů

Vzpomínka na zemřelé bratry a sestry Řádu kazatelů je každoročně 8. listopadu a uzavírá se jí tak týdenní modlitba církve za zemřelé. Zveme Vás tedy v neděli ve 14.30 h. na Olšanské hřbitovy k řádovým hrobům k bohoslužbě za zemřelé.

Hudba u svatého Jiljí

1. 11. 18.30 h. Slavnost Všech svatých

Lidový zpěv a moteta ze slavnosti

2. 11. 18.30 h. Všech věrných zemřelých

Petr Chaloupský: *Missa pro defunctis (Requiem)*

22. 11. 18.30 h. Slavnost Krista Krále

Petr Chaloupský: Ordinarium no.2 a moteta ze slavnosti. Zpívá: Schola dominicana; diriguje, varhany: Petr Chaloupský.

Sředy 18.30 h. Latinská mše svatá

Gregoriánský chorál, zpívá: Schola Aegidia, řídí: Kateřina Bartošová; varhany: Petr Chaloupský.

Hudba u svatého Bartoloměje

Na slavnost Krista Krále 22. 11. v 11.30 h. při mši svaté zazpívá sbor z Kobylis vedený Zbyňkem Müllerem mši D dur A. Dvořáka.

PLZEŇSKÝ KONVENT

Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26
tel. 377 241 660, fax: 377 447 882
e-mail: plzen@op.cz; plzen.op.cz

5. 11. 19.15 h. Filmový klub – pokračování cyklu filmů Krzysztofa Kieślowského „DEKALOG“: *Nevezmeš jméno Boží nadarmo – smrtí začíná nový život, uzdravení znamená smrt...*

12. 11. 19.30 h. Přednáška s diskuzí na téma *Pronásledování církve za Velké francouzské revoluce*. Přednáší PhDr. Radomír Malý, historik, novinář, politik a vysokoškolský pedagog.

19. 11. 19.30 h. přednáška z cyklu „ČLOVĚK A PŘÍRODA“ na téma *Urbanismus současné Plzně s náznakem hledání příčin některých problémů v historii*. Přednáší Ing. arch. Petr Domanický.

26. 11. 19.30 h. přednáška z cyklu „ČLOVĚK A PŘÍRODA“. Na téma *Když se řekne BIO...* přednáší Tomáš Popp, ekoporadce občanského sdružení ENVIC. Dlouhodobě se specializuje na biopotraviny a environmentálně šetrné spotřebitelské chování.

ZNOJEMSKÝ KONVENT

Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo
tel., fax: 515 224 184, e-mail: znojmo@op.cz

Křesťanská mystika jako normální cesta ke svatosti

Přednáškový cyklus představuje seznámení s principy duchovního života založeného na rozvoji ctností a darů Ducha svatého prostřednictvím vnitřní modlitby. Obsah přednášek usiluje o základní syntézu klasiků katolické mystiky. Náročnost výkladu je vždy přizpůsobena účastníkům a po každém setkání následuje volná diskuse.

Setkání se uskuteční každou první středu v měsíci. Začátek v 16.30 h. v kapitulním sále kláštera. Vchod přes barokní budovu kláštera Dolní Česká 1. Vstupné dobrovolné.

* meditace – rozjímání (4. 11. 2009)

* kontemplace (2. 12. 2009)

* mimořádné mystické stavy (6. 1. 2010)

DARY NA DOROST

Dary na dominikánský dorost je možné zasílat na čú: 6375022/2700 s vs: 367678. Všem dárčům velmi děkujeme a modlíme se za ně, aby jim Pán jejich štědrost oplatil.

fr. Cyprján OP, syndik provincie

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající provinční officia
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za projekt přestavby pražského kláštera
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za znojenské mnišky, které hledají nový příbytek
- ❖ za farnost v Praze na Zlíchově a za misijní středisko na Barrandově
- ❖ za rozvoj teologie a křesťanské filosofie na Teol. fakultě v Č. Budějovicích
- ❖ za Postupovy v jejich těžké životní situaci
- ❖ za bratra Jana Pavla z LSSD, který je vážně nemocen

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

LISTOPAD

1. Aby všichni muži a ženy na světě, zvláště ti, kteří mají zodpovědnost v oboru politiky a ekonomiky, nikdy neselhali ve svém závazku chránit stvoření.
2. Aby věřící z různých náboženství prostřednictvím svědectví svého vlastního života a bratrského dialogu jasně ukazovali, že Boží jméno je nositelem pokoje.
3. Aby správné pojetí svobody a demokracie vedlo k překonání závislostí, pokušení konzumu a negativních jevů v naší společnosti.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS OLOMOUC (představená Zdislava Kvapilová)

<http://opolomouc.googlepages.com>

V sobotu 7. 11. 2009 se sejdeme v 15 h. u hlavní brány olomouckého hřbitova. Společně s bratry oslavíme svátek Všech svatých Řádu kazatelů a Vzpomínku všech věrných zemřelých bratří a sester Řádu kazatelů.

Ve dnech 25. – 28. 9. 2009 proběhly v Exercičním domě v Českém Těšíně duchovní cvičení olomouckého místního sdružení na téma *Boží vůle v našem životě*. Přednášení se laskavě ujal otec Augustin Prokop, který je v současnosti převorem kláštera dominikánů v Plzni. Nejdříve nám zapálil srdce láskou k Otci, který nám nabízí své přátelství, potom ukázal možné postoje k plnění Boží vůle od rezignace po ochotu z lásky, aby nám nakonec postavil před oči Matku Boží, Pannu Marii, jako vzor: *At' se mi stane podle tvého slova*. Přednášky, které se střídaly s modlitbami, adorací Nejsvětější svátosti, slavením mše svaté a mlčením ve svých pokojích, naplnily naše srdce tichem, které v nás stále ještě rezonuje. Jediný zármutek naší matce představené způsobilo, že se nemohli zúčastnit také ostatní bratři a sestry našeho místního sdružení, aby i oni obdrželi mnoho milosti.

O obdivu k samorostům

Když je doba pozeňaná, dává Bůh vzrůst rovným, silným stromům, ze kterých jsou krásná prkna na schody do nebe. Ale když je doba zlá, vychovává si sukovitě samorosty, se kterými nic nehne. Kdo někdy sekal dřevo, ví, že se sukům musí vyhnout, protože přerazí sekeru, usekne si ruku, ale suk nerozetne. Tak tomu bylo i za totality. Bůh si povolal „samorosty“, obdivuhodné lidi, které nic nezlomilo, ale kteří také nebyli ochotni nikomu ustoupit, proto s nimi je dodnes těžké pořízení. Na mysli mi přichází namátkou pan Vlček z Olomouce, pan Adámek z Brna, pan Navrátil z Lutopce, pan Hruška z Plzně a také pan Adamík z Přerova. Jistě si vzpomenete na další.

Já poslední dobou myslím často právě na pana Adamíka, se kterým jsem se seznámila asi před dvaceti lety. Pomáhala jsem mu s texty a sazbu časopisu CSI. Je neuvěřitelné, že se do takového projektu pustil a nejen to, ale práci pro celý kolektiv spolupracovníků zvládal celé roky docela sám. Kromě toho ještě zasedal v porotě u soudu. Tehdy by si byl přál, abych práci na časopise převzala já. Ale přiznám se, že na tento nad lidský úkol jsem si netroufla, navíc tehdy se čtyřmi malými dětmi. Nakonec přece jen našel pokračovatele, když ho věk už příliš zmáhal.

S panem Adamíkem toho máme ještě více společného. Např. koleje a výhybky, jsem také železničář tělem i duší. Kromě toho, jestli mě paměť neklame, slavíme s panem Adamíkem narozeniny ve stejný den. A nakonec teď, když se pan Adamík pro vysoký věk a zdravotní potíže přestal účastnit činnosti v místním sdružení sv.

Dominika, povolal Pán mě. Třeba to byly i jeho modlitby, které mi vyprosily povolání k dominikánství. Takže nakonec bude stejně po jeho a přece jenom ho nahradím. I když jinak, než si asi představoval.

Tak tedy, milé sestry, které jste byly na exerciciích v Českém Těšíně, ano! Jdu do toho s vámi! Od chvíle, kdy jsem se rozhodla, cítím velikou radost. Těším se na další setkání s vámi, na kterém už nebudu jako host, ale když mě přijmete, jako kandidát.

„A tak budu tvému jménu navždy zpívat žalmy, den co den budu plnit své sliby.“
(Žl 61,9)

Jitka Štěpánková

MS PLZEŇ (představený Jan Vincenc Horáček)

Společná setkání každé první úterý v měsíci od 16:00 do 17:30. Program: společná modlitba, četba Stanov a Partikulárních směrnic, formační přednáška či rozhovor, liturgie hodin (nona). Po setkání je možno účastnit se s farností modlitby růžence, mše sv. (18:00) a nešpor. <http://www.pmr.op.cz>

Dne 6. října jsme se sešli k oslavě voleb rady našeho MS. Začátek schůzky měl standardní průběh, modlitby byly směřovány hlavně k Duchu sv., čtení Stanov a Partikulárních směrnic bylo zaměřeno k volbám. Nejprve jsme hlasováním rozhodli, že nebudeme volit radu pětičlennou jako v minulých letech, ale pouze tříčlennou. Počet členů rady byl snížen na návrh dosavadního představeného z důvodu klesajícího počtu členů. V uplynulých třech letech zemřeli 4 členové našeho MS a navíc novým počítáním členů se náš počet snížil na 15 pravidelně se účastnících společného života.

Po dohodě o počtu členů rady byla ve třech skrutiniích zvolena nová rada ve složení: Jitka Judita Šmolíková, Josef Jakub Brůha a Jan Vincenc Horáček. Tato rada zvolila představeným fr. Vincence a ten pak jmenoval svým zástupcem fr. Jakuba a ve funkci novicmistra potvrdil sr. Vilmu Josefu Zikovou.

Rada rovněž „přibrala do svých řad“ sr. Marii Zdislavu Švarcovou jako pokladníka MS. Všem zvoleným a jmenovaným vyprošujeme Boží požehnání a pomoc! Na tomto místě musíme velmi poděkovat jménem celého MS sr. Marii Terezii Pázralové za mnohaletou službu v roli pokladníka MS. Pán Bůh zaplat'!

Vincenc

MS 3. PRAŽSKÉ (představený Petr Ondřej Chaloupský)

Informace o společných setkáních najdete na <http://www.laici3ps.op.cz>.

MS 4. PRAŽSKÉ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Sejdeme se v sobotu 7. listopadu 2009 u sv. Jiljí. Program obvyklý.

MS 5. PRAŽSKÉ (představený Jan Jáchym Beneš)

Setkání našeho sdružení se konají jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek večer u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:30 hodin mší svatou a nešporami, poté následuje další program ve velké hovorně nebo v kapli svaté Zdislavy. Termíny: 5. 11., 19. 11., 3. 12. („mikulášská“), 17. 12. 2009.

SETKÁNÍ FORMÁTORŮ LSSD

23. 10. – 25. 10. 2009 Vranov u Brna

Reportáž z letošního formačního setkání je zatím ve stadiu příslibu, zadaři-li se, najdete ji v příštím čísle OPuscula. Prozatím si můžete přečíst svědectví jednoho z účastníků akce.

Drahé sestry a drazí bratři v Kristu a svatém Dominiku,

chci se s Vámi podělit o své zážitky z letošního setkání formátorů LSsD ve Vranově u Brna. Loni jsem nemohl na setkání být, a tak jsem se letos těšil „jako malý kluk“. Chvilu to vypadalo, že pojedou z našeho sdružení jediní, což mě moc netěšilo, protože to pro mne znamená bezmála tisíc kilometrů nejenom financovat, ale hlavně být sám. Nakonec to dopadlo úplně opačně, auto se zaplnilo. Sestra Josefa z našeho sdružení se i přes své spravedlivé důvody proč nejet rozhodla k účasti a já si uvědomuji, že andělé strážní pracují i prostřednictvím našich pozemských souputníků. Dvě sestry ze všerubského sdružení, které se k nám nakonec přidaly, byly další kapkou resp. kýblem Božího požehnání, které letošní setkání provázelo.

Pořádající MS České Budějovice avízovalo, že (i pro nemoc otce provinciála) půjde „jen“ o náhled do jejich setkání. Ovšem pak se strhlo něco, co mě naprosto uchvátilo. Pokud takto funguje aspoň zlomek Řádu, myslím, že odkaz svatého otce Dominika naplňujeme.

Trochu mě zamrzelo, že jsem se nesetkal se všemi, ale bylo mi to vyváženo intenzitou sdílení s přítomnými. Říkal jsem si, že nerozumím tomu, proč se převážně členové českých sdružení scházejí tak daleko na Moravě (promiňte ašský pohled na věc), ale tato otázka mi byla odpovězena při rozhovorech v autě na cestě zpět, kdy jsem byl „zavalen“ Boží láskou. (Díky, sestřičky, a Pán Bůh oplat'!)

Nechci moc mávat našimi Stanovami a Partikulárními směrnicemi, ale přece jen v nich máme zakotvenou povinnost účasti na tomto setkání. Jak pak může např. rada sdružení rozhodovat o členech a třeba o jejich možnostech volit, když sama rada směrnice nedodrží? Tyto úvahy ovšem mohutně převážily podněty kladné, o kterých budu přemýšlet následující rok.

Díky tedy zejména pořádajícímu MS České Budějovice, které bylo dodavatelem těchto podnětů (MS zní neosobně, ale mám na mysli každého osobně). Díky vranovským školským sestrám sv. Františka, které nás hostí s láskou neodpovídající problémům s námi. Díky všem zúčastněným. A v neposlední řadě díky sestře Ester, která byla opět (aspoň pro mě) zaštitující hvězdou celého setkání.

Jan Vincenc Horáček, MS Plzeň

NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750
<http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Nakladatelství Krystal OP publikuje teologickou, duchovní a filosofickou literaturu. Je svázáno s dominikánským řádem a sídlí v pražském dominikánském klášteře.

Nakladatelství se snaží, stejně jako řád bratří dominikánů, sloužit slovem k poznání pravdy. Navazuje na prvorepublikovou dominikánskou edici stejného jména. Chcete-li nakladatelství Krystal OP finančně podpořit, můžete tak učinit prostřednictvím účtu Provincie řádu bratří Kazatelů: 6375022/2700, var. symbol 5797825. Předem děkujeme za Váš dar. Jedná se o položku odčitatelnou z daní. Potvrzení na požádání vystavíme.

NOVÉ KNIHY

Charles Journet: Promluvy o Duchu svatém

Duchovní cvičení kardinála Journeta určená laikům nebo řeholním sestrám ukrývají zlatý poklad teologie i nauky o duchovním životě. Journet uměl velice prostým jazykem otevírat mysl posluchačů, aby chápali i ta nejhlubší tajemství víry. V Promluvách o Duchu svatém, které jsou jakýmsi autorovým testamentem, se Duch svatý sám ujímá úkolu zapalovat srdce čtenářů ohněm kontemplace, aby zatoužili po Boží kráse. 136 str., 145 Kč

KNIHKUPECTVÍ OLIVA

Jilská 7, 110 00 Praha 1, tel. 606 657 544, <http://oliva.op.cz>
 e-mail: knihy-oliva@quick.cz, Otevřeno: Po-Pá 10-18 hod.

Knižkupectví, které se nachází v komplexu pražského dominikánského klášteře, nabízí kompletní produkci nakladatelství Krystal OP a nejúplnější nabídku literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví. Najdete zde rovněž historickou a filosofickou literaturu.

Novinky a kompletní nabídku naleznete v našem internetovém knihkupectví <http://oliva.op.cz>. Chcete-li být pravidelně informováni o novinkách, napište nám: mailto: knihy-oliva@quick.cz. Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

NOVINKY

Papež Benedikt XVI. v České republice

Publikace pojednávající o třídní apoštolské návštěvě papeže Benedikta XVI. v České republice, jež se uskutečnila 26. – 28. září 2009. Tato Publikace přináší kromě velkého množství barevných fotografií také všechny proslovy, homilie a pozdravy papeže Benedikta XVI., dále proslovy prezidenta České republiky Václava Klause, kardinála Miloslava Vlká, brněnského biskupa Církve, předsedy ČBK arcibiskupa Graubnera, předsedy Ekumenické rady církví v ČR Pavla Černého, rektora Univerzity Karlovy Václava Hampla, zástupce studentů akademické obce Jaroslava Lormana a pozdrav zástupce mládeže Vladislava Janouškovce.

KN, váz., 143 str., barev. foto., 260 Kč

John R. Donahue, Daniel J. Harrington: Evangelium podle Jana

Komentář ke čtvrtému evangeliu v řadě SACRA PAGINA.

KN, váz., 614 str., 625 Kč

Tomáš Halík: Stromu zbývá naděje – Krize jako šance (kniha + CD)

Soubor esejů, které spojuje velké téma: naděje.

KN, váz., 240 str. s CD, 359 Kč

Svatí na každý den. Leden, únor, březen

První díl čtyřsvazkové publikace o svatých. *KN, váz., 429 str., 950 Kč*

Jean-Pierre de Caussade: Odevzdanost do Boží prozřetelnosti**Milost přítomného okamžiku**

Klasické dílo sedmnáctého století se stalo „učebnicí“ mnoha světců (Terezie z Lisieux). Termín „milost přítomného okamžiku“ vyjadřuje moudré uspořádání stálého napětí mezi aktivitou a pasivitou v hledání Boží vůle. Českému čtenáři se tak dostává do rukou vzácný titul, přeložený jinak do všech světových jazyků.

Refugium, brož., 144 str., dotisk 1. vydání, 130 Kč

Archanděl Michael. Dynamický obhájce života. Vhled do života andělů

Sborník sleduje osobnost svatého archanděla Michaela, a to z oborově různorodých pohledů. Obsahuje historické, biblické, spirituální, i umělecké příspěvky, v nichž jsou zohledněna nejnovější současná bádání. Rovněž pojednává o poutních místech Mont-Saint-Michel a Monte Gargano. Hodnotné jsou překlady z francouzských teologických slovníků. Do publikace je vřazena bohatá paleta barevných Michaelovských ikon a reprodukcí. V českém prostředí se jedná o nejucelenější publikaci svého druhu. *Refugium, váz., 632 str., 520 Kč*

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, <http://salve.op.cz>

e-mail: dominika@diecezezhk.cz, tel. 495 063 625

Pro Českou dominikánskou provincii a Biskupství královéhradecké vydává nakladatelství Krystal OP.

PŘEDPLATNÉ**Revue Salve si můžete objednat na adrese:**

distribuce: Postservis, odd. předplatného, Poděbradská 39, 190 00 Praha 9, www.periodik.cz;

e-mail: postabo.prstc@cpost.cz, bezplatná infolinka České pošty 800 104 410

distribuce knihkupci: Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, e-mail:

krystalop@volny.cz

cena jednoho čísla 60 Kč; roční předplatné včetně poštovného 220 Kč, sponzorské 350 a více Kč

Salve 2/09 – křesťanství a filozofie

Druhé letošní číslo teologicko-kulturní revue Salve se věnuje otázce, která nejenže provází křesťanství od jeho počátků, ale zvláště silně provází i působení současného papeže Benedikta XVI., který nedávno navštívil naši zemi – totiž otázce vztahu křesťanství a filozofie, víry a rozumu. Existuje křesťanská filozofie? Potřebuje vůbec křesťanství filozofii? A pokud ano, je nějaká jedna univerzální? Kým by měl být potom křesťanský filozof – odlišuje se nějak od „běžného“ filozofa? To vše jsou otázky, které vyvstávají nad tématem tohoto Salve a které jsou v průběhu čísla z různých stran reflektovány.

Karel Šprunk v úvodním přehledovém článku „Dějiny pojmu „křesťanská filozofie““ analyzuje tento pojem napříč staletími a naznačuje plejádu moderních přístupů. V následné anketě zaznívá pluralita přístupů ze strany oslovených předních českých křesťanských filozofů – Tomáše Halíka, Ladislava Hejdánka, Lenky Karfíkové, Erazima Koháka, Tomáše Machuly, Jana Sokola a Stanislava Sousedíka. Münsterský filozof a teolog Klaus Müller v inspirativní studii „Spolu se přit – od sebe se učít“ ukazuje na nezbytnost dialogu teologického myšlení s moderním filozofickým myšlením, na nezbytnost kontroverzí, které vedou k zkvalitňování jak filozofické, tak teologické práce. „Kontinentální“ pohled Müllera je vystřídán exkurzí do světa zámořské, tedy americké křesťanské filozofie ve studii Vlastimila Vohánky a Daniela D. Novotného „Současná křesťanská filozofie v USA a Velké Británii“, která představuje nejen řadu nových jmen, ale především trochu jiné klima diskuzí a problémů. Otázka ukotvenosti křesťanské filozofie v univerzitním světě, sebevědomí křesťanského filozofa v akademickém prostředí a v neposlední řadě nezadatelné právo křesťanů na jim odpovídající filozofii – to jsou témata zásadního článku amerického křesťanského filozofa Alvina Plantingy „Rada křesťanským filozofům“, který je

považován za jednoho z nejvlivnějších v USA. Jinou polohu reflexe víry a rozumu v moderní době představuje vpravdě iniciační studie Gregora Buše o významném kanadském filozofovi Charlesi Taylorovi „Hlad po transcendenci“. Závěr čísla představuje až jakási osobní meditace a bilance Karla Šprunka „Co znamená být katolickým filozofem“, jež však neústí v nějaké privátní závěry, ale naopak obecné závěry podstatné hloubky.

Výtvarný doprovod čísla, který sestává z fotografií umělecké instalace Václava Ciglera v kostele Nejsv. Salvátora v Praze, osvětlují články Kláry Jelínkové a Norberta Schmidta. Nechybí ani blok recenzí věnovaný knihám Romana Guardiniho, Václava Wolfa a Josepha Gredta. Na internetových stránkách revue jsou přístupné jako bonusy články Klause Müllera „Rozum, moderna a papež“ a vlivného amerického katolického filozofa Alfreda J. Freddosa „Dvě úlohy katolických filozofů“.

salve.op.cz

* * *

RES CLARITATIS. Aktuální zpravodajství z katolického světa

Res Claritatis, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, redakce@claritatis.cz
<http://res.claritatis.cz>, číslo účtu 1683820001/5500

RC MONITOR – zpravodajský týdeník vydávaný o. s. Res Claritatis pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Periodikum je distribuováno zdarma; jeho vydávání je možné jedině díky zaslaným darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo jsou přibližně 15 Kč, což pro tento rok činí 465 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplatí. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

objednávky: Res Claritatis, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, redakce@claritatis.cz
pravidelné zaslání zpráv e-mailem: registrace na <http://res.claritatis.cz>

NEKROLOGIUM

27. listopadu 1949

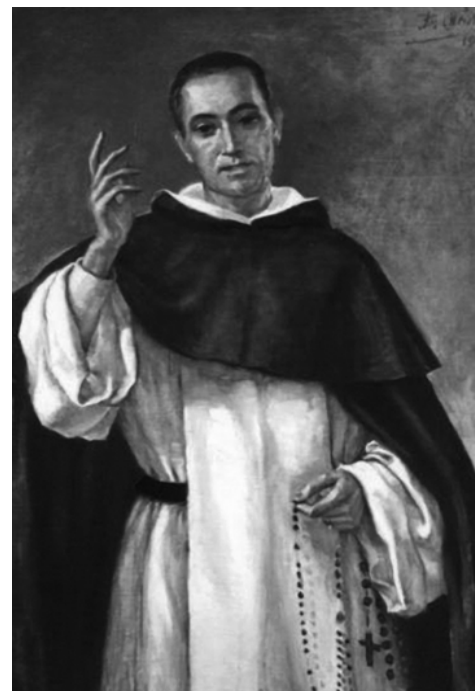
zemřel v Uherském Brodě bratr spolupracovník Rajmund Jan Lakomý. Narodil se 28. května 1873 v Cakově na Moravě, řeholní sliby složil 1. listopadu 1903 ve Štýrském Hradci. Sloužil Bohu a bratřím jako krejčí v klášteře sv. Jiljí v Praze. Za 1. světové války musel narukovat na frontu. Po návratu pracoval v Uherském Brodě, Olomouci, Třeboni a ke konci života opět v Uherském Brodě. Je pohřben v Uherském Brodě. Ať odpočívá v pokoji.

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

4. 11.	Fr. Jan Rajlich (Plzeň)	55. narozeniny
5. 11.	Fr. Benedikt Mohelník (Praha)	39. narozeniny
9. 11.	S. M. Břetislava Holubníčková (Střelice)	89. narozeniny
10. 11.	S. M. Diana Dvořáková (Brno)	51. narozeniny
13. 11.	S. M. Antonína Benešová (Střelice)	83. narozeniny
17. 11.	S. M. Slavomíra Měříčková (Praha)	79. narozeniny
23. 11.	S. M. Jacka Křížanovská (Praha-Lysolaje)	43. narozeniny
26. 11.	S. M. Pavla Dobalová (Praha-Lysolaje)	56. narozeniny
27. 11.	S. M. Kateřina Jochcová (Bojkovice)	51. narozeniny

Všem jubilantům blahopřejeme a vypošujeme Boží pozhánání.

O. FRANTIŠEK COLL GUITART OP KANONIZOVÁN

V neděli 11. října 2009 kanonizoval papež Benedikt XVI. v bazilice sv. Petra v Římě pět nových světců. Mezi nimi také španělského dominikána o. Františka Colla Guitarta OP (1812–1875), který žil v devatenáctém století v období proticírkevních zákonů, jež jej sice donutily opustit konvent, ale nezabránily mu, aby po zbytek života zůstal věrný řeholním slibům. Na kněze byl vysvěcen tajně, tajně složil slavné sliby a zůstal dominikánem v srdci až do konce života. Působil jako diecézní kněz a kazatel. Založil Kongregaci dominikánských sester Nanebevzaté, která se věnuje vzdělávání dívek.

www.radiovatiana.cz

O tom, co o. Františka Colla učinilo svatým, řekl pro Vatikánský rozhlas postulátor kanonizačního procesu dominikán o. Vito Tomás Gómez OP:

„Řekl bych, že to byla absolutní věrnost evangeliu, absolutní věrnost dominikánskému povolání, kterého se mu dostalo tajemným způsobem, když studoval filosofii v semináři ve Vic, v barcelonské provincii. Tam k němu přistoupila neznámá osoba a oslovila jej celým jeho jménem a oznámila mu, aby se stal dominikánem. Nikdy předtím na něco takového nemyslel, ale po tři roky mu tato myšlenka vězela v mysli. Vstoupil tedy do konventu v Gerona. Ale ještě než se stal knězem, byl teprve jáhnem, musel opustit klášter. Nejenom on, ale všichni dominikáni a vůbec všichni řeholníci ve Španělsku museli nést důsledky tehdejších exklaustračních zákonů. František Coll prožil dominikánské povolání mimo konvent a bez hábitu, protože i ten byl ve Španělsku zakázán. Věrnost obdrženému povolání z něj tedy učinila světce. A to je poselství jeho života pro dnešek. Pocítil povolání k řeholnímu životu jakožto velkodušný kazatel Božího slova a odevzdal všechno, co měl, za okolností opravdu velmi obtížných. Dodržoval věrně všechna řeholní pravidla. Jeho heroická věrnost je poselstvím. Velmi mu ležela na srdci evangelizace Evropy, ale i Ameriky, Afriky a Asie. Celý svět byl pro něho polem k setbě a šíření víry.“

NEKLADLI DO STŘEDU SAMI SEBE, ALE ŠLI PROTI PROUDU

Homilie Benedikta XVI. při kanonizaci v bazilice sv. Petra

Drazí bratři a sestry, „*Co musím dělat, abych dostal věčný život?*“ Touto otázkou začal krátký dialog, který jsme vyslechli v dnešním liturgickém čtení z evangelia, mezi osobou, označenou jakou bohatý mladík, a Ježíšem (srov. Mk 10,17–30). Neznáme mnoho podrobností o této anonymní postavě. Z těch několika obrysů však dovedeme rozpoznat její upřímnou touhu dosáhnout věčného života vedením poctivého a ctnostného pozemského života. Zná totiž přikázání, a už od mládí je věrně zachovává. A přece to všechno, ačkoli je to důležité, nestačí – říká Ježíš. Chybí jenom jedno, ale něco podstatného. A poněvadž božský Mistr vidí jeho ochotu, podívá se na něho s láskou a nabízí mu kvalitativní skok, vyzývá ho k hrdinství svatosti, žádá po něm, aby se zřekl všeho a následoval ho: „*Prodej všechno, co máš a rozdej chudým.. pak přijď a následuj mě!*“ (v. 21).

„Přijď a následuj mě!“ To je křesťanské povolání, které pramení z nabídky Pánovy lásky a které lze uskutečnit pouze odpovědí naší lásky. Ježíš své učedníky zve k naprostému odevzdání života, bez vypočítavosti a lidských výhod, s bezvýhradnou důvěrou v Boha. Svátí přijímají toto náročné pozvání a vydávají se v pokorné učenlivosti následovat ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Krista. Jejich dokonalost v logice víry, někdy lidsky nepochopitelná, spočívá v tom, že už nekladou do středu sami sebe, ale rozhodují se jít proti proudu. Tak to učinilo pět svatých, kteří budou dnes k velké radosti vystaveni úctě univerzální církve: Zygmunt Szczesny Feliński, Francisco Coll y Guitart, Jozef Damiaan de Veuster, Rafael Arnáiz Barón a Marie de la Croix (Jeanne) Jugan. V nich rozjímáme realizaci slov apoštola Petra: „*My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou*“ a Ježíšovo potěšující ubezpečení: „*Není nikdo, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal již nyní stokrát více a to i přes pronásledování a v budoucím věku život věčný*“ (v. 29-30).

Zygmunt Szczesny Feliński, varšavský arcibiskup, zakladatel kongregace františkánec rodiny Mariiny, byl velkým svědkem víry a pastorační lásky ve velmi těžkých dobách pro národ a církve v Polsku. Horlivě dbal na duchovní růst věřících a pomáhal chudým a sirotkům. V Duchovní akademii v Petěrsburgu pečoval o solidní formaci budoucích kněží. Jako arcibiskup Varšavy zapaloval každého pro duchovní obnovu. Před vypuknutím lednového povstání varoval před zbytečným proléváním krve. Když však povstání začalo a došlo k represím, odvážně se postavil na stranu utiskovaných. Z rozkazu ruského cara strávil dvacet let ve vyhnanství v Jaroslavi nad Volhou. Nikdy už se nesměl vrátit do své diecéze. V každé situaci zachoval nezměněnou důvěru v Boží Prozřetelnost a takto se modlil: „*Bože, ochraňuj nás nikoli před soužením a starostmi tohoto světa... pouze rozmnožuj lásku v našich srdcích a dej, abychom v nejhlubší pokoře zachovali neomezenou důvěru ve Tvou pomoc a milosrdenství.*“ Dnes se jeho důvěryplná a láskyplná oddanost Bohu stává světlým vzorem pro celou církev.

Svatý Pavel nám ve druhém čtení připomíná, že „*Boží slovo je plné života a síly*“. V něm totiž Otec, jenž je na nebesích, s láskou vychází vstříc svým dětem a rozmlouvá s nimi (srov. *Dei verbum*, 21), dává jim poznat svou nekonečnou lásku a tak i pokrm, útěchu a nabízí plán spásy pro lidstvo a každého jednotlivého člověka. Toho si byl vědom svatý Francisco Coll, který se plně věnoval jeho šíření, čímž věrně naplnil své povolání do řádu kazatelů, kde složil sliby. Jeho vášní bylo kázat. Cestoval a působil jako lidový misionář, aby hlásal a oživoval v lidu a obyvatelích Katalánie Boží slovo a napomáhal tak jejich hlubokému setkání s Bohem. Toto setkání vede k obrácení, k radostnému přijetí Boží milosti a vejítí do stálého dialogu s naším Pánem v modlitbě. Proto ve své evangelizační činnosti kladl takový důraz na svátost smíření, lásku k Eucharistii a vytrvalost v modlitbě. Francisco Coll se dotýkal lidských srdcí, protože předával to, co sám vroucně prožíval ve svém srdci: lásku ke Kristu

a odevzdanost jemu, aby semeno Božího slova našlo dobrý základ. Francisco založil kongregaci sester dominikánek od Zvěstování, aby zajistil integrální výchovu dětí i mládeže, která jim umožnila objevit nezměrné bohatství Krista jako věrného přítele, který nás nikdy neopouští, nýbrž neochvějně stojí při nás a oživuje naši naději svým slovem života.

Jozef De Veuster, který v Kongregaci Nejsvětějších Srdcí Ježíše a Marie obdržel jméno Damian, když měl 23 let, opustil roku 1863 svou rodnou zemi Flandry, aby hlásal evangelium na druhém konci světa, na Havajských ostrovech. Jeho misionářská činnost, která mu přinášela tolik radosti, dosáhla svého vrcholu v charitě. Beze strachu a odporu se rozhodl odejít na ostrov Molokai sloužit malomocným, kteří tam žili, opuštěni ode všech; vystavil se tak nemoci, kterou trpěli. S nimi se cítil doma. Služebník Slova se tak stal služebníkem trpících a poslední čtyři roky svého života také malomocným spolu s malomocnými. Otec Damian, aby následoval Krista, nejenom opustil svou vlast, ale dal také všanc svoje zdraví. A proto – jak říká Ježíš v dnešním evangeliu – obdržel život věčný (srov. Mk 10,30).

U příležitosti 20. výročí jiného belgického světce, školského bratra Mucjana Marii (Mutien-Marie Wiaux, sv. Aloise Josefa Wiaux) belgická církev společně skládá díky Bohu za jednoho ze svých synů, jenž byl uznán autentickým Božím služebníkem. Před touto šlechetnou postavou si připomínáme, že láska vytváří jednotu. Láska rodí jednotu a také ji činí žádoucí. Svatý Damian nás ve šlépějích svatého Pavla vede k tomu, abychom vedli „dobrý boj“ (srov. 1 Tim 1,18), nikoli ten, který přináší rozdělení, ale ten, který sjednocuje. Spojuje nás, abychom viděli různé druhy malomocenství, které znetvořují lidství našich bratří a sester a stále nás žádají o milosrdenství naší služebné přítomnosti než o pouhou přejícnost.

Vzhledem k postavě mladíka, který v dnešním evangeliu předkládá Ježíšovi svoji touhu být něčím více než dobrým vykonavatelem závazků, prikazovaných zákonem, představuje zářivý přírůstek dnes kanonizovaný bratr Rafael Arnáiz. Zemřel ve svých 27 letech jako oblát v klášteře trapistů sv. Isidora v Duenas. Také on pocházel ze zámožné rodiny a, jak sám říkal, měl „trochu snilkovskou povahu“. Jeho sny se však nerozplynuly před láskou k materiálním dobrům a jiným cílům, které nabízí s velkou naléhavostí svět. Na nabídku, aby šel za Ježíšem, odpověděl hned a rozhodně „ano“ a nekladal si žádné podmínky, ani meze. Tak se vydal na cestu, která jej od chvíle, kdy si v klášteře uvědomil, že „se neumí modlit“, dovedla k vrcholům duchovního života, což velice prostě a přirozeně popisuje v četných listech. Bratr Rafael, jež je nám tak blízký, svým příkladem a dílem stále ukazuje cestu zejména mladým, kteří nejsou spokojeni s málem, ale míří k plné pravdě, k nevýslovné radosti, aby dosáhli lásky Boží. „Život lásky... tady mám jediný důvod k životu“ – píše nový světec. A zdůrazňuje: „Z Boží lásky pochází všechno“. Kéž Pán laskavě vyslyší jednu z posledních modliteb svatého Rafaela Arnáize, který mu svěřoval celý svůj život v této prosbě:

„*Odeber mne mě samému a Ty sám se dej světu*“. Ať Pán dá sebe sama, aby znovu oživil vnitřní život dnešních křesťanů. Ať dá sám sebe, aby jeho bratři z trapistických klášterů a jiných mnišských center nadále byli svítilnou, která umožňuje objevovat hlubokou touhu po Bohu, kterou on sám vložil do lidského srdce.

Svou šlechetnou službou zcela nemohoucím starcům je svítilnou také svatá Marie od Kříže a vede naši společnost, aby stále znovu objevovala jedinečné místo a smysl tohoto životního období. Jeanne Jugan se narodila roku 1792 v Cancale v Bretani; pečovala o důstojnost svých bratří a sester v lidskosti, kterým věk odebral sílu. Rozpoznávala v nich samotného Krista. „*Hleďte na ubohého se soucitem – říkála – a Ježíš na vás pohledne dobrotivě až přijde váš poslední den*“. Tento soucitný pohled na osoby v pokročilém věku čerpala Jeana Jugan ze svého hlubokého sjednocení s Bohem a předávala svou radostnou a nezištnou službou, vykonávanou laskavě a s pokorným srdcem. Sama toužila být chudou mezi chudými. Jeanne žila tajemstvím lásky a v pokoji přijímala temnotu i prázdnotu až k smrti. Její charisma je stále aktuální, poněvadž mnoho starých lidí trpí různými druhy chudoby a samoty a někdy jsou dokonce opuštěni od vlastních rodin. Duch otevřenosti a bratrské lásky, spočívající na bezmezném důvěře v Prozřetelnost, jejíž zdroj nacházela Jeanne Jugan v evangelních blahoslavenstvích, prozařoval celým jejím životem. Tato evangelní horlivost je dnes nadále nesena do světa kongregací Malých chudých sester, které založila. Vydává svědectví o Božím milosrdenství a soucitné lásce Ježíšova Srdce k těm nejmenším. Kéž je Jeanne Jugan pro staré lidi živým zdrojem naděje a pro ty, kteří jim velkodušně slouží, mocnou pobídkou k tomu, aby pokračovali a nadále rozvíjeli její dílo.

Draží bratři a sestry! Děkuje Bohu za dar svatosti, který dnes jedinečnou krásou zazářil v církvi. Srdečně zdravím vás všechny – kardinály, biskupy, občanské a vojenské autority, kněze, řeholníky a řeholnice, věřící laiky různých národů, kteří se účastní této eucharistické slavnosti; všem bych rád adresoval pozvání nechat se přitáhnout zářivými příklady těchto svatých, nechat se vést jejich učením, aby se celý náš život stal chvalozpěvem na lásku Boží. Kéž tuto milost vyprosí svou nebeskou přímluvou a zejména mateřskou ochranou Maria, Královna všech svatých a Matka lidstva. Amen.

přeložil P. Milan Glaser SJ
www.radiovaticana.cz